

Predmet C-222/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

22. ožujka 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Obvodní soud pro Prahu 1 (Češka Republika)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. listopada 2020.

Žalitelj:

České dráhy, a.s.

Druga stranka u žalbenom postupku:

Univerzita Pardubice i 103 druga sudionika

RJEŠENJE

Obvodní soud pro Prahu 1 (Sud gradske četvrti Prag 1, Češka Republika) [...] u predmetu

podnositelja zahtjeva: **České dráhy, a.s.,**

[...] Prag 1

povodom žalbe u skladu s petim dijelom Občanskog soudnog řáda (Zakonik o građanskom postupku)

odlučio je:

[...] [prekinuti postupak]

[...] Na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) Obvodní soud pro Prahu 1 (Sud gradske četvrti Prag 1) upućuje Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja:

1. Ispunjava li nacionalni propis koji je predviđen petim dijelom Zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (Zakonik br. 99/1963 o

građanskom postupku, kako je izmijenjen, u daljnjem tekstu: Zakonik o građanskom postupku) zahtjeve za sudski nadzor odluke regulatornog tijela u skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora (u daljnjem tekstu: Direktiva 2012/34)?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li u skladu s člankom 56. stavkom 6. Direktive 2012/34 to da se odluke regulatornog tijela o visini pristojbe za pristup infrastrukturi zamjenjuju presudama o meritumu predmeta pojedinačnih redovnih sudova u postupcima u kojima sudjeluju podnositelji zahtjeva i upravitelji infrastruktura, a da pritom ne sudjeluje regulatorno tijelo?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, dopuštaju li zahtjevi koji se odnose na uspostavu jednog nacionalnog regulatornog tijela za željeznički sektor iz članka 55. stavka 1. Direktive 2012/34, dužnosti regulatornog tijela iz članka 56. stavaka 2., 6., 11. i 12. Direktive 2012/34 i suradnju regulatornih tijela iz članka 57. stavka 2. Direktive 2012/34 to da se odluke koje donosi regulatorno tijelo o meritumu predmeta zamjenjuju presudama pojedinačnih redovnih sudova koje nisu povezane s činjeničnim stanjem koje je utvrdilo regulatorno tijelo?

[...] [nacionalni postupak]

Prag, 1. listopada 2020.

[...]

[orig. str. 2.] OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1 (Sud gradske četvrti Prag 1)

[...]

[...] [adresa suda koji je uputio zahtjev, broj predmeta, adresa Suda Europske unije, ime pomoćnika suca]

24. ožujka 2021.

[...] **[orig. str. 3.]** [...] **[orig. str. 4.]** [...] [naziv i identifikacijski broj žalitelja i 104 druge stranke u postupku]

Poštovani,

u skladu s vašim zahtjevom od 4. ožujka 2021. za sažeti (po mogućnosti na jednoj stranici A4 formata) prikaz prirode i tijeka postupka koji vodi Obvodni sud pro Prahu 1 (Sud gradske četvrti Prag 1) [...], u okviru kojeg se postavlja i 2. ožujka 2021. upućuje Sudu Europske unije prethodno pitanje, obavještavamo vas da je s obzirom na predmet postupka, broj sudionika i opsežnost dokumenata koje su podnijeli, sud prisiljen postupiti tako da u pogledu okolnosti u kojima je postavljeno prethodno pitanje uputi na odgovarajuće dokumente iz spisa predmeta koji su poslani u prilogu ovoj poruci elektroničke pošte.

Međutim, **osnova ovog predmeta** je sljedeća:

Žalitelj, České dráhy, a.s., u svojoj je žalbi od 21. listopada 2019. tražio da se **točka 2.** odluke Úřada pro přístup k dopravní infrastruktúře (Ured za pristup prometnoj infrastrukturi, Češka Republika, u daljnjem tekstu: Ured) od 5. ožujka 2019. [...] **zamijeni** točkom koja glasi: „članak II., kao i članak III. stavci 1. i 2. Priloga br. 1. Prohlášení 2019 (Izvjješće o mreži iz 2019.) ne protive se Zákonu o drahách (Zakon o željeznici)” te da se **točka te odluke koja se odnosi na članak IV. Priloga br. 1 Izvjješću o mreži iz 2019.** zamijeni točkom koja glasi: „članak IV. Priloga br. 1 Izvjješću o mreži iz 2019. protivi se članku 33. stavku 3. točki (k) Zakona o željeznici. Ured Univerzity Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Sveučilište u Pardubicama, Prometni fakultet Jana Pernera, Češka Republika) određuje rok od 90 dana od dana na koji je ova odluka postala pravomoćna, nakon kojeg nije dopuštena primjena članka II., članka III. stavaka 1. i 2. te članka IV. Priloga br. 1 Izvjješću o mreži iz 2019.”

Ured je 13. kolovoza 2020. podnio **zahtjev za prethodnu odluku** sa sljedećim **obrazloženjem**:

Ured je u upravnom postupku [...], u kojem je po službenoj dužnosti na temelju članka 34.e Zakona o željeznici ispitivao usklađenost dokumenta naslovljenog Prohlášení o dráze celostátní a o veřejně přístupných vlečkách provozovaných společnostmi České dráhy a. s., platné pro jízdní řád 2018/19 (Izjava o nacionalnim

željezničkim prugama i javno dostupnim kolosijecima kojima upravlja društvo České dráhy a. s. koja vrijedi za vozni red 2018./2019., odnosno izvješće o mreži u smislu članka 27. Direktive 2012/34, u daljnjem tekstu: Izvješće iz 2019.) s tim zakonom, 5. ožujka 2018. donio odluku [...]. **[orig. str. 5.]** Upravitelj infrastrukture jest društvo České dráhy, a. s. (u daljnjem tekstu: upravitelj), a kapacitet dodjeljuje Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Sveučilište u Pardubicama, Prometni fakultet Jana Pernera, u daljnjem tekstu: dodijelitelj). Upravitelj je protiv te odluke podnio zahtjev za preispitivanje predmeta predsjedniku Ureda. Predsjednik Ureda potvrdio je odlukom od 20. kolovoza 2020. [...] odluku Ureda koja je donesena u prvostupanjskom postupku.

U upravnom postupku Ured je po službenoj dužnosti ocijenio zakonitost Priloga br. 1 Izvješću iz 2019., naslovljenog „Návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy na dráze” (nacrt sporazuma o sankcijama za narušavanje funkcioniranja željezničkog prijevoza, uključujući nepristrano izvansudsko rješavanje sporova koji se odnose na narušavanje funkcioniranja željezničkog prijevoza na željezničkim prugama). Riječ je o programu izvedbe koji sadržava sankcije predviđenom u članku 35. Direktive 2012/34. On je sastavni dio određivanja pristojbi za pristup infrastrukturi i programa ubiranja pristojbi uređenih u odjeljku 2. poglavlja IV. Direktive 2012/34. U češko pravo prenesen je člankom 33. stavkom 3. točkom (k) Zakona o željeznici.

Ured je odlučio da se u slučaju sankcija koje nisu povezane s narušavanjem funkcioniranja željezničkog prijevoza ne primjenjuju odredbe o sankcijskim naknadama u skladu s člankom 33. stavkom 3. točkom (k) Zakona o željeznici, te se stoga članak II., članak III. stavci 1. i 2. te članak IV. Priloga br. 1 Izvješću iz 2019. protive članku 33. stavku 3. točki (k) Zakona o željeznici.

Sudionik u prvostupanjskom upravnom postupku koji se vodi pred Uredom i upraviteljem infrastrukture, České dráhy, a. s., podnio je tužbu na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku Obvodnom sudu pro Prahu 1 (Sud gradske četvrti Prag 1) u kojoj je zahtijevao da Obvodní soud pro Prahu 1 (Sud gradske četvrti Prag 1) [...] ponovno razmotri predmet i na temelju članka 250.j Zakonika o građanskom postupku zamijeni odluku Ureda vlastitom presudom.

U skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34 države članice moraju osigurati da su odluke koje donosi regulatorno tijelo podložne sudskom nadzoru. Međutim, sudski postupak koji se vodi na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku ne predstavlja [...] [pravopisna pogreška] sudski nadzor odluke regulatornog tijela.

Taj sud potpuno iznova razmatra predmet o kojem je odlučeno u upravnom postupku, ovlašten je donijeti odluku neovisno o prethodnoj odluci regulatornog tijela i nije dužan odgovoriti na argumentaciju koja je prihvaćena u odluci. Taj sud

nije ovlašten poništiti odluku regulatornog tijela i vratiti je regulatornom tijelu na ponovno odlučivanje. Taj sud može odbiti tužbu ili samostalno odlučiti u predmetu te na taj način zamijeniti odluku regulatornog tijela. Regulatorno tijelo ima vrlo malu mogućnost braniti svoje odluke pred sudom.

Navedeni zaključci potvrđeni su presudom Nejvyššího správnog soudu (Vrhovni upravni sud, Češka Republika) od 21. lipnja 2007., broj predmeta I As 53/2006: „Sudovi koji odlučuju u predmetu na temelju odredbi petog dijela Zakonika o građanskom postupku ne provode nadzor odluke upravnog tijela, nego zamjenjuju njegovu odluku, odnosno *de facto* postaju tijelo koje donosi odluku”.

U Češkoj Republici djeluje ukupno 86 sudova nadležnih za odlučivanje o žalbama na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku, pri čemu se mjesna nadležnost određuje na temelju sjedišta sudionikâ u postupku. Postoji stvarna mogućnost da će pojedinačni građanski sudovi donositi potpuno različite odluke o usklađenosti izvješća o mreži sa Zakonom o željeznici.

Prema tome, te pojedinačne presude neovisnih građanskih sudova koje sudovi višeg stupnja možda neće ujednačiti, mogu zamijeniti ujednačenost nadzora koji provodi regulatorno tijelo.

S obzirom na prethodno navedenu odredbu o sudskom postupku na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku, svaki pojedinačni građanski sud u Češkoj Republici u načelu neovisno djeluje u svojstvu regulatornog tijela u željezničkom sektoru. To se protivi članku 55. stavku 1. Direktive 2012/34, u skladu s kojim svaka država članica uspostavlja jedno nacionalno regulatorno tijelo za željeznički sektor.

Sustav upravnih sudova u potpunosti odgovara zahtjevima za sudski nadzor odluka regulatornog tijela u skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34. Uvijek je jedan upravni sud nadležan za odlučivanje o žalbama protiv odluka regulatornog tijela. Postupak na temelju Soudnog řáda správnog (Zakonik o upravnom postupku) jest kasacijski. Sud može poništiti odluku zbog njezine nezakonitosti ili postupovnih povreda. Tada regulatorno tijelo ponovno odlučuje u tom predmetu, pri čemu je vezano pravnom ocjenom upravnog suda.

[orig. str. 6.] Direktiva 2012/34 prenesena je u Zakon o željeznici tek nakon presude Nejvyššího správnog soudu (Vrhovni upravni sud). Također je prihvaćen Zákon č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktúře (Zakon br. 320/2016 o Uredu za pristup prometnoj infrastrukturi), na temelju kojeg je uspostavljeno regulatorno tijelo koje je preuzelo funkciju regulatornog tijela od Drážnog úřadu (Željeznički ured, Češka Republika).

Institut nadzora usklađenosti izvješća o mreži sa Zakonom o željeznici također je uređen nakon prenošenja Direktive 2012/34, na način da regulatorno tijelo ocjenjuje samo usklađenost izvješća o mreži sa Zakonom a da ga pritom ne zamjenjuje određenim sadržajem. Regulatorno tijelo ocjenjuje izvješće o mreži iznova i po službenoj dužnosti.

Sud Europske unije također je donio odluku u sličnom predmetu koju treba primijeniti na ovaj predmet.

Riječ je o presudi Suda (peto vijeće) od 9. studenoga 2017., CTL Logistics GmbH/DB Netz AG, C-489/15, EU:C:2017:834.

Ured dodatno navodi da Direktiva 2012/34 zamjenjuje prethodnu Direktivu 2001/14 i na sličan način uređuje pitanje izvješća o mreži te njegova nadzora koji provodi regulatorno tijelo. U člancima 55. i 56. Direktive 2012/34, zahtjevi koji se odnose na regulatorno tijelo izričito su prošireni i postroženi u odnosu na članke 30. i 31. Direktive 2001/14. Novost je to što je naglasak stavljen na postojanje samo jednog regulatornog tijela.

Ured smatra da je presuda Suda u predmetu CTL Logistics u potpunosti primjenjiva u ovom postupku i stoga se sudski nadzor postupka Ureda koji se provodi u skladu s petim dijelom Zakonika o građanskom postupku protivu cilju Direktive 2012/34 koji isključuje primjenu nacionalnih propisa prema kojima postupak regulatornog tijela koji se odnosi na izvješće o mreži podliježe sudskom nadzoru na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku.

U skladu s člankom 99. Zakonika o građanskom postupku također je dopušteno okončati postupak sudskom nagodbom među sudionicima. Kad bi sud potvrdio nagodbu, o zakonitosti izvješća o mreži zapravo bi se odlučivalo sporazumom između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture.

Sklapanje nagodbe ne bi bilo u skladu s člankom 56. [stavkom 1.] Direktive 2012/34 jer se njime predviđa da žalbe protiv odluka upravitelja infrastrukture ili po potrebi željezničkog prijevoznika ili operatora uslužnog objekta koje se odnose na izvješća o mreži i kriterije sadržane u tom izvješću razmatra regulatorno tijelo. Osim toga, Direktiva 2012/34 propisuje da je odluka regulatornog tijela obvezujuća za sve stranke obuhvaćene tom odlukom i ne podliježe nadzoru drugog upravnog tijela.

Odluka Ureda o ocjeni usklađenosti izvješća o mreži sa Zakonom o željeznici u skladu s člankom 34.e Zakona o željeznici bila bi potpuno besmislena kad bi sudionici u postupku u svakom trenutku mogli zaobići Ured i sklopiti sudsku nagodbu jer u tom slučaju stajalište Ureda uopće ne bi bilo relevantno. Krajnji arbitar u pogledu zakonitosti izvješća o mreži stoga ne bi bio Ured nego subjekti koji dodjeljuju kapacitet i zahtijevaju dodjelu kapaciteta koji bi se dogovarali o tome je li izvješće o mreži zakonito.

U skladu s člankom 56. stavkom 10. Direktive 2012/34 odluke regulatornog tijela podliježu sudskom nadzoru. Tu odredbu nikako ne treba tumačiti na način da sudovi, umjesto da nadziru postupak koji provodi regulatorno tijelo ili njegovu odluku, zapravo mogu obavljati funkciju tijela umjesto njega.

Privatizacija regulatorne djelatnosti Ureda protivna je načelu obrane slabije stranke ugovora, iako Ured koji obavlja svoju regulatornu djelatnost treba

nadzirati i to da upravitelj željezničke infrastrukture ne zlouporabi svoj položaj prirodnog monopola u odnosu na pojedine željezničke prijevoznike.

U slučaju da Ured po službenoj dužnosti provede sudski nadzor postupka, kao što je to slučaj u ovom predmetu, može doći do situacije u kojoj će Ured donijeti odluku koja nije u skladu s očekivanjima podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture ni subjekta koji dodjeljuje kapacitet. Pod pretpostavkom da se u tom slučaju nijedan od sudionika u postupku [**orig. str. 7.**] ne protivi žalitelju, on bi bio u vrlo povoljnom postupovnom položaju bez ijednog protivnika i mogao bi zaobići regulatorno tijelo.

Predmet koji se vodi pred sudom [koji je uputio zahtjev] odnosi se na pristojbe za pristup infrastrukturi i program pristojbi koji su uređeni u odjeljku 2. poglavlja IV. Direktive 2012/34.

U skladu s člankom 56. stavkom 6. Direktive 2012/34 „Regulatorno tijelo osigurava da su pristojbe koje određuje upravitelj infrastrukture u skladu s odjeljkom 2. poglavlja IV. i da nisu diskriminirajuće. Pregovori između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture vezano uz iznos pristojbi za pristup infrastrukturi dopušteni su samo ako se odvijaju pod nadzorom regulatornog tijela. Regulatorno tijelo mora intervenirati ako je izvjesno da su pregovori u sukobu sa zahtjevima iz ovog poglavlja”.

U postupku koji se vodi na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku ponovno se razmatra cijeli predmet, uključujući visinu pristojbi u smislu članka 56. stavka 6. Direktive 2012/34 a da pritom regulatorno tijelo ne provodi nadzor i nema mogućnost intervencije. Ured smatra da je to što redovni sud ispituje isti predmet a da u tom ne sudjeluje regulatorno tijelo protivno odredbama te direktive.

U konačnici, primjena petog dijela Zakonika o građanskom postupku nije u skladu s Direktivom 2012/34 i zbog toga što su za obavljanje sudskog nadzora odluke Ureda u nekim slučajevima nadležni upravni sudovi, a u drugim građanski sudovi. To osobito može biti slučaj u ovom predmetu, u kojem je riječ o nezakonitom utvrđivanju cijena – pristojbi, u pogledu kojeg je upravitelj infrastrukture odgovoran zbog počinjenja prekršaja. U slučaju eventualnog osporavanja, odluku Ureda kojom se utvrđuje počinjenje prekršaja razmatra upravni sud. Međutim, o zakonitosti cijena utvrđenih izvješćem o mreži ponovno će odlučivati građanski sud. Sudski nadzor postupka regulatornog tijela ili njegovih odluka u različitim vrstama postupaka navedenih u članku 56. stavku 1. Direktive 2012/34 razlikovat će se ovisno o tome koji je sud nadležan za određenu vrstu postupka.

Slijedom toga, sudski nadzor koji provode različiti sudovi u različitim vrstama sudskih postupaka dovodi do odustajanja od usklađene regulatorne prakse, što se protivi cilju članka 55. stavka 1. Direktive 2012/34, koji je definiran činjenicom da svaka država članica uspostavlja jedno nacionalno regulatorno tijelo za željeznički sektor. To može dovesti do toga da istodobno postoje dva neusklađena

postupka odlučivanja, što je očito protivno cilju koji se želi postići člankom 56. Direktive 2012/34.

Građanski sudovi koji odlučuju na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku ne ispunjavaju određene zahtjeve Direktive 2012/34 u pogledu odlučivanja regulatornog tijela. Ti sudovi nisu dužni objaviti svoje odluke u skladu s obvezom iz članka 56. stavka 11. Direktive 2012/34. U skladu s odredbom iz članka 158. Zakonika o građanskom postupku, presuda suda u građanskom sudskom postupku dostavlja se samo sudionicima u postupku. U slučaju u kojem Ured nije sudionik u postupku, ne postoji izričita zakonska obveza da se regulatornom tijelu dostave otpravci presuda koje zamjenjuju njegove odluke.

Građanski sudovi nemaju ovlasti prema članku 56. stavku 2. Direktive 2012/34 nadzirati tržišne uvjete na tržištima željezničkog prijevoza i aktivnosti upravitelja infrastrukture u odnosu na načela navedena u izvješću o mreži s ciljem sprečavanja diskriminacije podnositelja zahtjeva. Sudsko odlučivanje stoga ne može zamijeniti odlučivanje regulatornog tijela.

Kada je riječ o nagodbi, građanski sudovi ne mogu osigurati da se pregovori između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture o iznosu pristojbi za pristup infrastrukturi odvijaju pod nadzorom regulatornog tijela, kao što se to zahtijeva člankom 56. stavkom 6. Direktive 2012/34. Te su pristojbe utvrđene u izvješću o mreži.

Građanski sudovi nemaju ovlasti provoditi revizije ili pokretati vanjsku reviziju nad upraviteljima infrastrukture, operatorima uslužnih objekata i, ako je potrebno, željezničkim prijevoznicima kako bi se provjerilo poštovanje odredbi o računovodstvenom razdvajanju, kao što se to zahtijeva člankom 56. stavkom 12. Direktive 2012/34. Potreba za provođenjem revizija može se pak pojaviti i u sudskom postupku. **[orig. str. 8.]**

Građanski sudovi nemaju ovlasti surađivati s regulatornim tijelima kako bi jedni drugima pružili potporu u zadaćama nadzora tržišta i rješavanja prigovora (uključujući nadzor izvješća o mreži) ili istragama, kao što se to zahtijeva člankom 57. stavkom 2. Direktive 2012/34.

U navedenoj presudi Nejvyšší správný soud (Vrhovni upravni sud) od 7. svibnja 2014., broj predmeta 1 As 28/2014–62, utvrđeno je, među ostalim, u točki 29. da se „u članku 30. stavku 6. Direktive 2001/14/EZ zahtijeva da se osigura nadzor odluka regulatornog tijela, a to je u Češkoj Republici Drážní úřad (Željeznički ured). Međutim, Direktivom se ne uređuje materijalna nadležnost pojedinačnih sudova država članica, te je stoga isključivo na državama članicama da odrede koji sud će biti materijalno nadležan za nadzor odluka regulatornog tijela. U Češkoj Republici stoga je zahtjev nadzora ispunjen u slučaju postupka na temelju članka 65. i sljedećih članaka Zakonika o upravnom postupku, kao i postupka na temelju petog dijela Zakonika o građanskom postupku koje načelno

treba smatrati ekvivalentnima u tom pogledu. Budući da se materijalna nadležnost suda u ovom predmetu određuje na temelju nacionalnih propisa i nema potrebe tumačiti ili ocjenjivati valjanost Direktive 2001/14/EZ ili drugih odredbi prava Unije, Nejvyšší správní soud (Vrhovni upravni sud) nije Sudu Europske unije uputio prethodno pitanje u smislu članka 267. UFEU-a”.

Otada su se promijenili prethodno navedeni zahtjevi koji se primjenjuju na regulatorno tijelo i donesena je prethodno navedena presuda u predmetu CTL Logistics. Direktivom 2012/34 ne uređuje se materijalna nadležnost suda, nego postupak odlučivanja. Stoga nije u potpunosti točno da su u Češkoj Republici zahtjevi za nadzor odluka ispunjeni u objema vrstama sudskog postupka. Ured smatra da se postupak pred građanskim sudom protiv Direktivi 2012/34. Stoga Ured od suda traži da Sudu Europske unije uputi zahtjev za prethodnu odluku u smislu članka 267. UFEU-a.

Ured stoga zaključno smatra da se odredba nacionalnog prava koja je trenutno na snazi, a koja se odnosi na sudski nadzor odluke Ureda o usklađenosti izvješća o mreži sa Zakonom o željeznici u skladu s petim dijelom Zakonika o građanskom postupku, protiv Direktivi 2012/34 iz sljedećih razloga:

(a) od donošenja odluke Nejvyššího správního soudu (Vrhovni upravni sud) promijenilo se pravno uređenje i sudska praksa, što je bio razlog za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku,

(b) nije riječ o sudskom nadzoru odluke Ureda, nego o novoj odluci u istom predmetu, što se protivi članku 56. stavku 10. Direktive 2012/34,

(c) redovni sudovi svojim presudama zamjenjuju odluke Ureda i time povređuju članak 55. stavak 1. Direktive prema kojem se uspostavlja jedno nacionalno regulatorno tijelo za željeznički sektor,

(d) sudska praksa zajedno s 86 nadležnih redovnih sudova u Češkoj Republici zamijenila bi ujednačenost nadzora koji provodi nadležno tijelo, uz iznimku eventualnog naknadnog nadzora sudova koji odlučuju o žalbama protiv odluka tog tijela, što dovodi do toga da istodobno postoje dva neusklađena postupka odlučivanja, što je očito protivno cilju koji se želi postići člancima 55. i 56. Direktive 2012/34,

(e) zbog mogućnosti sklapanja sudske nagodbe između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture, regulatorno tijelo u potpunosti gubi svoju funkciju, što je u potpunosti protivno cilju Direktive 2012/34,

(f) u okviru sudskog građanskog postupka, regulatorno tijelo nema ni najmanju mogućnost braniti svoje odluke, a sudske odluke koje zamjenjuju odluke Ureda mogu se donijeti neovisno o djelovanju regulatornog tijela,

(g) nije ispunjen zahtjev iz članka 56. stavka 6. Direktive 2012/34 prema kojem se pregovori između podnositelja zahtjeva i upravitelja infrastrukture vezano uz

visinu pristojbi za pristup infrastrukturi moraju odvijati pod nadzorom regulatornog tijela,

(h) građanski sudovi ne ispunjavaju ni zahtjeve iz članka 56. stavaka 2., 11. i 12. te članka 57. stavka 2. Direktive 2012/34. **[orig. str. 9.]**

U pogledu daljnjih informacija koje mogu biti relevantne upućujemo na sudske spise koji su vam dostavljeni.

[...] [ime pomoćnika suca, sud koji je uputio zahtjev]

RADNI DOKUMENT